

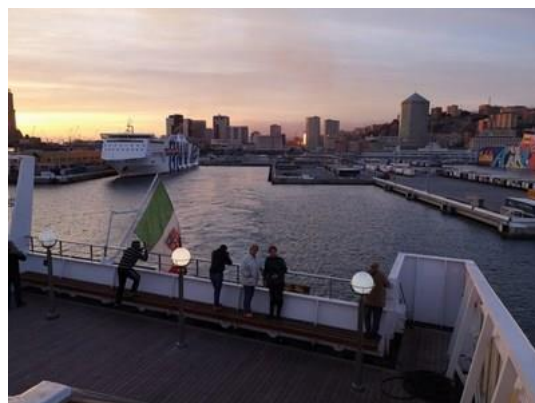
Morocco 2019

Dne 25.2.2019 smo se zbrali na bencinski črpalki v Sežani, od koder smo začeli naše potovanje proti Maroku. Ob 10h dopoldne smo krenili proti mestu Genova, kjer smo se vkrcali na trajekt proti Maroku. Bilo nas je 12 avtomobov in smo bili na cesti kar zajetna skupina in tudi paša za oči. Do mesta Genova smo vozili po avtocestah, katere so bile kar prometne. Zvečer smo prespali na bencinski črpalki 60km pred mestom Genova. Bilo je hladno in jasno vreme, tako da smo se kar na hitro odpravili vsak v svoj AD.

26.1.1019

Jutro je bilo sončno in zelo hladno. Ob 8.30h smo krenili proti mestu Genova v пристanišče, kjer smo se vkrcali na trajekt GNV Ferry, in ob 17 uri izpluli proti mestu Tanger v Maroku z vmesnim postankom v Barceloni. Plovba je trajala 47 ur, katere smo preživljali v druženju po kabinah in na palubi. Na trajektu smo imeli tudi sestanek z našim vodjo Alfijem, kateri nam je dal predvideni opis in napotke glede potovanja po Maroku, na trajektu smo tudi uredili vse vstopne papirje za vstop v Maroko.

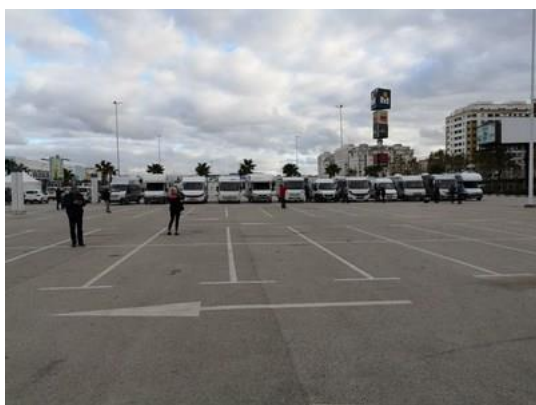
28.1.2019

V večernih urah smo prispeli v pristanišče Tanger med., se izkrcali iz ladje uredili carinske formalnosti in vstopili v državo Maroko, kjer smo že na meji začutili prvi stik z deželo, kjer se ne mudi in vse poteka počasi. Okusili smo tudi prvi stik z domačini... ker nas je bila kar zajetna skupina AD so domačini kar navalili na nas, nas usmerjali kje naj parkiramo in nato »fehtanje«, moram pa pripomniti da tega v nadaljevanju nismo bili deležni toliko kot so nas na to opozarjali in strašili doma. Ker je bilo že pozno ponoči smo parkirali in prespali kar na pristaniški ploščadi, kjer smo tudi menjali denar. Menjalni tečaj je 1EU=10.4 Dirham

29.1.2019

Ob 8.30h smo se odpravili proti mestu Tanger. Na poti smo tudi natočili gorivo za naše potujoče hiške. Cena nafte je bila 0,84€ za liter. V mestu Tanger smo se ustavili v nakupovalnem centru Marjane, kjer smo nakupili hrano in maroško kartico za mobilne telefone.

Tanger je veliko mesto v severnem Maroku ob zahodnem vходу v Gibraltarsko ožino, kjer se stikata Atlantik in Sredozemsko morje. Mesto je upravno središče maroške pokrajine Tanger-Tetouan-Al Hoceima in prefektуре Tangier-Assilah. Zgodovina Tangerja, ki se je začela v 5. stoletju pr. n. št., je zaradi prisotnosti številnih civilizacij in kultur zelo bogata. Bil je strateško berbersko mesto in pomembno feničansko trgovsko središče. Leta 1923 je od kolonialnih sil dobil status svobodnega mesta in postal cilj mnogo evropskih in ameriških diplomatov, vohunov, piscev in poslovnežev. 7. aprila 1956 se je Francija uradno odrekla svojemu protektoratu v Maroku in internacionalizirani Tanger se je 29. oktobra 1956 s Tangerskim protokolom integriral v Maroško kraljestvo. Mesto se trenutno hitro razvija in modernizira. Ob morju se gradijo novi turistični objekti, v središču mesta novo poslovno središče, letališki terminal in nogometni stadion. Mestno gospodarstvo je odvisno predvsem od novega pristanišča Tanger-Med.

Nadaljevali smo z vožnjo proti jugu ob atlantski obali do mesta Larache, kjer smo tudi prespali v kampu. Cena za nočitev na avtodomu je bila 50DH. Naš vodja Alfijo je tudi organiziral ogled tega obmorskega mesta in prevoz z minibusom do centra mesta. Ogledali smo si medino, kjer je polno raznih stvari od začimb, sadja in zelenjave do tekstila in keramike. Nato smo se odpočili ob čaju na razgledni terasi in občudovali obalo atlantskega morja.

Larache je pomembno pristaniško mesto v regiji Tanger-Tetouan-Al Hoceima v severnem Maroku. Mesto je verjetno ustanovilo pleme Banu Arous, ki mu je dalo ime *Araich Beni Arous*. Leta 1471 so portugalski naseljenci iz Asile in Tangierja odpeljali prebivalce iz Laracheja in Larache je spet je ostal nenaseljen, dokler se Saadski sultan Mohamed ash-Sheikh ni odločil, da bi ga naselil in zgradil trdnjavo na planoti nad reko Loukos. Na vходу v pristanišče je zgradil trdnjavo kot sredstvo za nadzor dostopa do reke. Portugalci so ustanovili bližnjo trdnjavo Graciosa leta 1489. Kasbah, ki jo je leta 1491 zgradil Moulay en Nasser, je kasneje postala piratska utrdba. Leta 1610 je mesto prešlo v roke Špancev, ki so tam ostali do leta 1689, vendar so v glavnem uporabljali pristanišče kot trgovsko postajo in nikoli niso upravljali mesta. Avstrijci so leta 1829 zaradi maroškega piratstva bombardirali mesto. Zaradi kolonizacijske dobe je Španija leta 1911 prevzela Larachea in ga držala 45 let do leta 1956.

30.1.2019

Ob 8.30h smo nadaljevali pot proti glavnemu mestu Rabat, katero je tudi eno od petih kraljevih mest. Na poti ob cesti je tudi mnogo prodajalcev, ki prodajajo lončene izdelke, sadje in zelenjavo. Naša karavana se je tu ustavila, tako da smo si lahko nakupili različne lončene izdelke.

Ob prihodu v mesto Rabat smo parkirali naše AD in se odpravili na ogled mestne medine. Parkirali smo na parkirnem prostoru ob morju ki je bil v bližini medine. Medina v mestu Rabat je velika, z ulicami polnimi raznih prodajaln. V medini smo si vzeli čas za kosilo. Izbira hrane je velika. Od morske hrane, fast food do tradicionalne. Turist se zlahka izgubi v teh ulicah, zato je pametno, da si zapomnite, kje je izhod oziroma od kje ste prišli.

Rabat je glavno mesto Maroka v Severni Afriki. S približno 620.000 prebivalci (po popisu iz leta 2004) je eno največjih mest v državi in pomembno politično središče. Stoji ob obali Atlantskega oceana, pri ustju reke Bou Regreg na severu države; na nasprotnem bregu stoji mesto Salé, skupaj in še z nekaj manjšimi naselji v okolici tvorita metropolitansko območje s preko 2 milijona prebivalci. Mesto je v 12. stoletju ustanovil prvi kalif iz dinastije Almohadov kot utrjen samostan za nastanitev čet v džihadu proti Španiji. Veliko obzidje še zdaj obkroža stari del mesta (medino), ki je zraslo ob njem. V kasnejših

stoletjih je bilo pomembno pristanišče, vendar je zaradi zasipanja rečnega ustja s sedimenti sčasoma izgubilo to vlogo. Danes je pomembno predvsem kot politično središče, poleg vladnih uradov imajo tu sedež številna tuja veleposlaništva in več mednarodnih organizacij. Od industrije je pomembnejša predvsem tekstilna. Od znamenitosti poleg srednjeveške utrdbe z obzidjem izstopa Hasanov stolp, nedokončan minaret nezgrajene mošeje, ki jo je leta 1184 dal graditi almohadski sultan Jakub al-Mansur. Po njegovih načrtih bi bil to največji minaret na svetu, mošeja, ki bi ji pripadal, pa bi bila prav tako največja na svetu, a se je gradnja ustavila pri 44 m višine, ko je sultan umrl. Središče mesta s srednjeveško arabsko zasnovo in sodobnejšo zahodnjaško predelavo iz začetka 20. stoletja, ko je bil Rabat del francoskega protektorata, je prepoznan kot Unescova svetovna dediščina.

Po ogledu in kosilu smo pot nadaljevali proti jugu in se v predmestju namestili v kamp, ki je bil ob obali in ob kraljevi rezidenci. Popoldan smo se družili ob AD, zvečer pa ko je že postalo prehladno za druženje smo odšli v AD, štirje moški člani pa so odšli raziskovat nočno življenje, katero je bilo našemu Alfiju že poznano saj je bil v lokalu kar poznan ;).

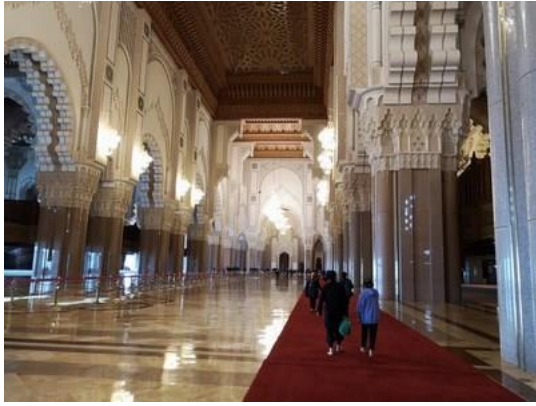
31.1.2019

Zjutraj smo vsi pred odhodom opravljajo vzdrževalna dela, od praznjenja wc kaset do dotakanja vode v rezervoarje in druga opravila. Ženski del ekipe je imel pred vožnjo tudi jutranjo telovadbo. Ob 8.30 h smo nadaljevali pot proti mestu Casablanca. Ob prihodu v mesto Casablanca nas je pričakala dopoldanska gneča na cestah, kateri smo bili vsi kos. Tukaj je organiziran kaos in kljub številnemu prometu vse poteka dosti gladko. Kot voznik moraš paziti na avtomobile, motoriste in kolesarje ter pešce in oslovske vprege. Alfijo nas je pripeljal na parkirišče med bloki, ki je bilo zelo blizu mošeje Hassan II. Nato smo šli peš do mošeje in si jo ogledali. Mošeja je veličastna in zelo velika. Vstopnina je bila 220DH kar je 22€. Po ogledu mošeje smo šli še na ogled medine, kjer smo opravili nakupe in tudi jedli maroško jed Tagine.

Casablanca (v španščini "Bela hiša") je največje mesto v Maroku. Leži ob zahodnem delu Atlantskega oceana. Je ena od šestnajstih, administrativnih regij Maroka. Pravzaprav je eno najpomembnejših mest v Afriki. Velja za gospodarsko in demografsko središče Afrike. Casablanca je gospodarski in poslovni center Maroka. V njem poslujejo in imajo sedež vodilni maroške družbe in mednarodne korporacije. Casablanca je glavno пристanišče in industrijsko središče Maroka. Pristanišče Casablanca je hkrati največje пристanišče v severni Afriki in eno od največjih umetnih pristanišč na svetu. Je glavna pomorska baza za »kraljevsko« maroško mornarico. Casablanca ohranja svojo zgodovinsko pozicijo. Mesto je poznano po najvišji zgradbi v Maroku – Mošeji Hassana II., ki je zgrajena tik nad oceanom. Mošeja je tretja največja na svetu. Casablanca je od leta 1941 poznana tudi po istoimenskem filmu. Ameriška romantična drama prikazuje dogajanje med 2. svetovno vojno, v katerem sta glavno vlogo odigrala Humphrey Bogart in Ingrid Bergman in še danes velja za enega najboljših filmov vseh časov.

Po ogledu in kosilu smo pot nadaljevali proti jugu do mesteca El Jadida, kjer smo prespali v kampu.

1.2.2019

Danes smo imeli na naši poti tudi prvo slavljenko Renato, kateri smo zjutraj pred odhodom voščili za rojstni dan,

nato smo ob 8.30h nadaljevali pot proti jugu do mesta Essaouira. V mesto Essaouira smo prispeli v popoldanskem času in si ogledali mesto in medino. Parking je pred vrati v medino, kar je enostavno za ogled in nakupe. Essaouira je obmorsko turistično mesto, ki je majhno in lepo. Medina v mestu je odlična, ker je manjša od prejšnjih mest in ni toliko gneče. Mesto je vredno ogleda in nudi sproščen ogled in nakupe v medini.

Essauira – simpatično obmorsko mesto, ki je idealno za zadnjo postojanko na potovanju po kraljevini Maroko. Življenje tu je mirno in počasno, ljudje pa neverjetno prijazni. Svoj čas lahko izkoristite za srkanje metinega čaja v tipičnih čajnicah, za nakupovanje spominkov, za sprehajanje po dolgi peščeni plaži, za namakanje v tipičnih kopališčih (hammam), lahko pa svoje želodčke razvajate z okusno in svežo morskoro hrano. Maroko je z mestom Essauira zaradi konstantnega vetra priljubljen tudi pri surfarjih in kajtarjih.

Kamp v mestu je bil polno zaseden, zato smo 9km izven mesta našli kamp, ki je bil nov in smo bili mi prvi gostje v kampu. V večernih urah nas je Renata pogostila z jagodami, pecivom in šampanjcem, lastnik kampa nam je odstopil sobo, kjer smo nazdravili in prigriznili.

2.2.2019

Jutranja opravila in telovadba, nato pot na jug proti mestu Agadir. Na poti se je začela narava spreminjati in pogled nanjo je dal vedeti da prihajamo v bolj suho področje. Ob cesti so se začela pojavljati Arganova drevesa, ter maroška znamenitost, koze katere se vzpenjajo na drevo in smukajo listje in sadeže. Ob poti smo se ustavili v eni od številnih predelovalnic Argana, kjer smo si ogledali način pridelave olja. V predelovalnici Argana so ženske drobile in luščile arganove oreščke. Predstavili so nam,

kako pridobivajo arganovo olje in izdelke iz njih. Nato smo imeli degustacijo arganovega olja in meda. Za konec ogleda pa smo še nakupili različna olja in izdelke iz argana. Nato je sledila vožnja proti mestu Agadir. Na sami poti smo se tudi zaustavili v manjšem mestu, kjer smo imeli kosilo v vaški gostilni. Popoldne smo prispeli do mesta Agadir, ker so bili kampi polno zasedeni, smo pred mestom dobili kamp v katerem je bilo prostora za vse nas. Kamp je lociran ob morju pred mestom Agadir, kjer smo ostali dva dni in se tako odpočili od vožnje.

Popoldan sta v kampu Renata in današnja slavljenka Miša počastili z jedačo in pijačo, imeli smo celo harmonikarico Danico. Druženje se je podaljšalo v večerne ure.

Agadir se nahaja na obali Atlantskega oceana blizu vznožja gorovja Atlas, severno od točke, kjer reka Sus teče v ocean. To je 508 km južno od Casablanca. Je glavno mesto prefekture Agadir Ida-U-Tanan in gospodarske regije Sus-Massa. Večina njenih prebivalcev govori Tashelhit Berber, eno izmed sort berberskega jezika. V mestu sta mednarodno letališče in univerza. Staro mesto je 29. 2. 1960 porušil potres, v katerem je bilo okoli 12.000 mrtvih. Na novo je bilo zgrajeno v obalni ravnini ob vznožju trdnjave iz 16. Stoletja, v celoti je obnovljen z obveznimi seizmičnimi standardi. Zdaj je to največje obmorsko letovišče v Maroku, kjer tuji turisti in številni prebivalci privlačijo nenavadno blage celoletne razmere. Od leta 2010 je dobro oskrbovan z nizkocenovnimi leti in avtocesto iz mesta Tanger.

3.2.2019

Dan v kampu je bil namenjen počitku, raziskovanju in druženju. Popoldne smo imeli skupinsko pripravo tagina in pojedino.

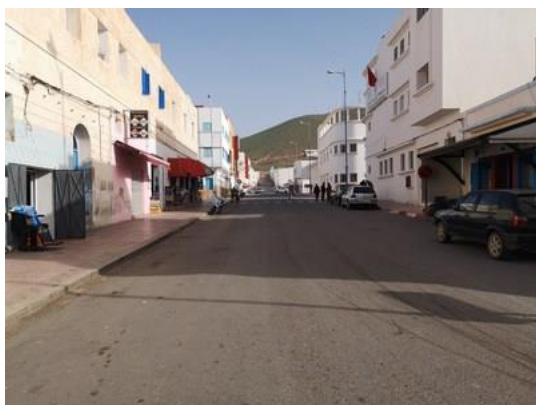

4.2.2019

Zjutraj opravimo že ustaljene formalnosti (praznjenje wc in polnjenje vode) in ob 8,30h krenemo na jug do današnjega cilja Sidi Ifni, ki je naše zadnje mesto na obali Atlantskega oceana. Pokrajina se počasi spreminja v kamnito puščavo. Kampirali smo v kampu ki je tik ob morju. Popoldne smo izkoristili za ogled mesta in nakupovanje.

Sidi Ifni je mesto na jugozahodnem Maroku, na obali Atlantskega oceana. Ima približno 20.000 prebivalcev. Gospodarska baza mesta je ribolov. Nahaja se v regiji Guelmim-Oued Noun in provinci Sidi Ifni. Njeni prebivalci so Shilha iz plemena Ait Baamrane. Leta 2000 je bila zaključena izgradnja pomembnega ribiškega pristanišča, ki služi kot osnova za izvoz rib. Ait Baamransko pleme je že dolgo naseljeno v majhnem mestu in okolici. Delali so v živinoreji in trgovali z Evropejci in severnim Marokom, ki so bili posredniki v transsaharski trgovini.

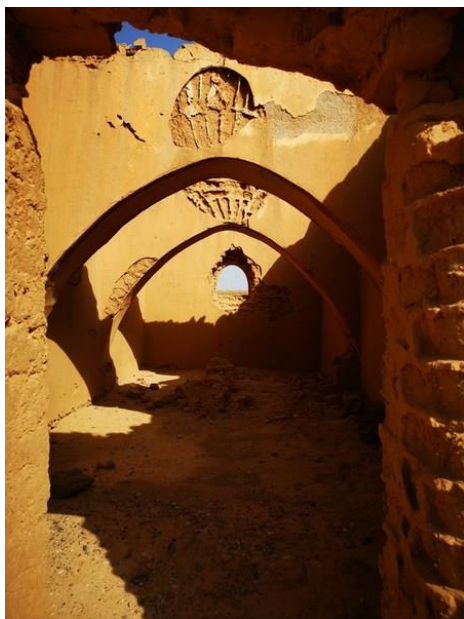

5.2.2019

Po jutranjih opravilih in telovadbi smo nadaljevali pot južno proti mestu Guelmim. V tem mestu smo zavili zahodno in nadaljevali pot proti obzidju utrdbe Fort Bou Jerif. Vožnja do utrdbe je na začetku potekala po asfaltirani cesti, nato je bila prašna kamnita pot. Bilo je pravo puščavsko doživetje z pridihom off roda. Ko smo prispeli smo si ogledali utrdbo ki je sredi kamnite puščave obdane z hribi. Nato smo pot nadaljevali nazaj proti mestu Agadir, kjer smo v popoldanskih urah prišli do kampa v bližini Sidi Bibi.

6.2.2019

Zjutraj smo nadaljevali pot na vzhod, prečkali mali Atlas in vozili po puščavskih cestah skozi vasi in mesteca. V Cooperativi smo si ogledali prikaz z filmom, pridobivanje in predelava žafrana - sedaj vemo od kod pregovor "drago kot žafran", Pred Quarzzate, smo naleteli na ostanke kulise, kjer so snemali film posnetega leta 2006, z naslovom *The hills have eyes...* res zanimivo za videti, v mestu Ouarzazate smo si ogledali kulise gradu kjer so snemali leta 2005 film *Kingdom of Heaven*. Po ogledu smo parkirali v kampu ki je bil v mestu in se v večernih urah sprehodili po mestu.

Ouarzazate, imenovano Vrata puščave, je mesto in glavno mesto province Ouarzazate v regiji Drâa-Tafilalet v južnem osrednjem Maroku . Ouarzazate se nahaja na nadmorski višini 1.160 metrov sredi golote na jugu od visokih atlasov. Južno od mesta je puščava. Mesto je naseljeno predvsem z berberskimi govorci, ki so zgradili številne ugledne kasbahe (lokalno znane kot: *iṛeṛman*) in zgradbe, za katere je

območje znano. Ouarzazate je pomembna počitniška destinacija v Maroku, kot izhodišče za izlete po dolini Draa in v puščavo. Utrjena vas (ksar) Aïta Benhaddouja zahodno od mesta je na Unescovem seznamu svetovne dediščine.

Območje Ouarzazate je priljubljena lokacija za snemanje filmov, pri čemer največji studiji Maroka pozivajo številna mednarodna podjetja, da delajo tukaj. Filmi, kot so Lawrence of Arabia (1962), Človek, ki bi bil kralj (1975), Živi dnevi (1987), Kristusovo zadnje skušnjava (1988), Mumija (1999), Gladiator (2000), Nebeško kraljestvo (2005), Kundun (1997), Legionnaire (1998), Hanna (2011), The Hills Have Eyes (2006) in Salmon Fishing v Jemnu (2011) so bili posneti na teh lokacijah.

7.2.2019

Po jutranjih opravilih smo se odpeljali proti mestu Zagora. Vožnja skozi puščavo je prava paša za oči, barve se nenehno spreminjajo od peščene, črne do zelene in vsi odtenki vmes. Ne smem pozabit še en biser na naši poti, to so Cascade de Tizguit, čudovita oaza z tolmunom in slapom, kjer smo ob slapovih popili čaj.

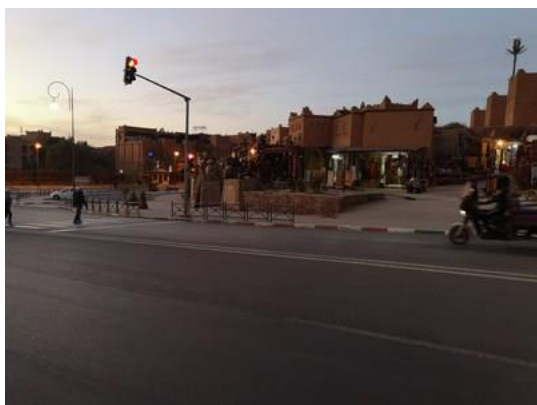
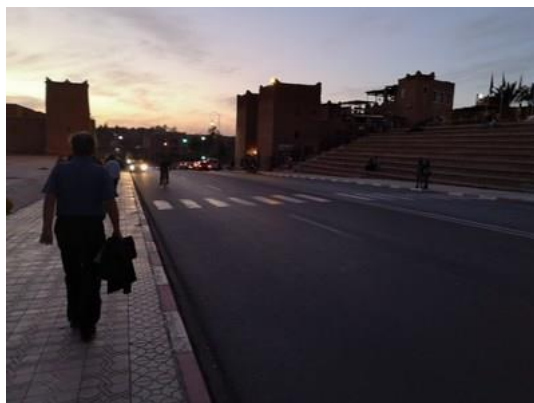
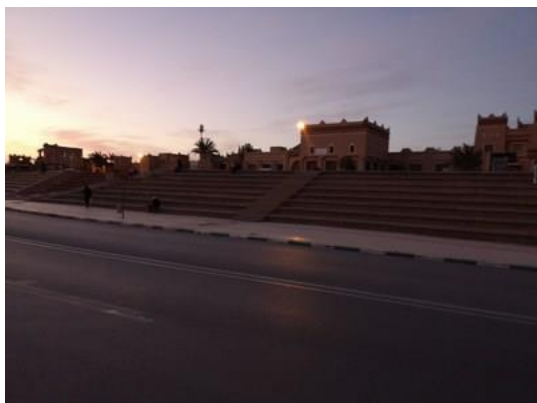

Nato smo nadaljevali pot do mesta Zagora, kjer smo kampirali v kampu, ki je bil v mestu. Pozno popoldan smo se sprehodili do mesta ter si ga ogledali.

Zagora je mesto v dolini reke Draa v regiji Drâa-Tafilalet jugovzhodnega Maroka. Obkrožena je z Zagorico, iz katere je mesto dobilo ime. Prvotno se je imenoval Tazagourt. Na starih evropskih zemljevidih je gora Zagora že označena, vendar je bilo mesto zgrajeno šele v 20. stoletju. Na vrhu Zagore se še vedno vidijo ostanki trdnjave Almoravid. Točna lokacija nekdanje Almoravidove mošeje je še vedno predmet spora. Vsako leto se v Zagori praznuje moussem (festival) Sufskega svetega moulaya Abdelkaderja Jilalija. Zagora je znana tudi po mednarodnih dogodkih, kot so Zagorski maraton in Festival nomadov v M'Hamidu.

8.2.2019

Zjutraj smo nadaljevali pot proti mestu Merzouga. Vožnja do mesta nas je vodila čez puščavo ki je na delih hribovita, na delih pa ravna. Na poti smo se peljali tudi mimo oaze, kjer so same palme do koder seže pogled. Ko smo prispeli v mesto Merzouga smo parkirali pred sipinam kjer smo naredili nekaj skupinskih slik in se malo sprehodili po toplem puščavskem pesku. Kamp je bil lociran ob znamenitih sipinah, kjer smo ostali dva dni. Popoldne smo si ogledali mestece in opravili nakupe.

9.2.2019

Zjutraj nam je lastnik kampa prinesel svež kruh in omleto. Dan je bil namenjen obisku puščave z terenskimi vozili in jahanje kamel po puščavi.

10.2.2019

Dan namenjen počitku. V popoldanskih urah smo praznovali rojstna dneva Danice, ki je praznovala 60. rojstni dan in Alenke, katero se je zavleklo v noč.

11.2.2019

Pot smo nadaljevali nazaj proti mestu Ouarzazate. Na poti smo se ustavili ob cesti kjer so bili podzemni rovi za vodo. Rovi so speljani iz gorovja Atlas in so včasih zagotavljali pitno vodo za prebivalce v puščavi.

Med potjo smo se ustavili še v muzeju, kjer je prikazana maroška kultura iz različnih delov maroka. Muzej je nastal ob izviru termalne vode, in ima zanimivo zgodovino, katero nam je povedal vodič in upravnik muzeja.

Nato smo nadaljevali pot do mesta Ouarzazate, kjer smo imeli čas za kosilo. Po postanku v mestu smo nadaljevali vožnjo do kanjona Gores Toudgha. Kanjon je veličasten in je zelo obiskan z turisti. Kampirali smo v bližini kanjona.

12.2.2019

Zjutraj ob 8,30h smo pot nadaljevali do znamenitega gorskega prelaza Dadès Gorges, kjer je speljana znamenita gorska cesta, katera je vklesana v skalovje. Na vrhu prelaza je velik parkirni prostor z restavracijo in razgledom. Vmes smo se še zaustavili na tržnici, bolj podobno našemu bolšjaku, kjer smo si nakupili zelenjave, nekateri pa še ostale izdelke. Kampirali smo v bližnjem kampu, kjer so nekateri šli na treking po bližnjih hribih, popoldan pa sta Milena in Anja pripravile mariborsko pogostitev.

13.2.2019

Zjutraj smo se odpeljali v smeri Marakeša, pot nas je peljala proti gorovju Atlasu, katerega smo prečkali čez Col Tizi N'Tichka 2260 metrov, med potjo smo še naredili spominske slike z AD ob palmah. Na vrhu Col Tizi N'Tichka smo se ustavili in v bližnjih prodajalnah nakupili spominke... nekateri so naredili tudi blagovno menjavo. Cesta čez Atlas je bila kar naporna, saj je bilo eno samo delovišče. V popoldanskih urah smo se ustavili ob bencinski črpalki kjer nam je Alfijo častil pranje avtodomov... tu smo tudi prespali.

14.2.2019

Zjutraj smo se odpeljali proti mestu Marakeš... imeli smo koordinate P blizu medine kamor smo želeli priti, vendar smo pot do tja popestrili, saj nas je navigacija zapeljala v medino, po zelo ozkih ulicah, kjer smo naredili prometni zastoj, verjetno smo bili tudi v dnevnih novicah, saj zapeljati dvanajst AD v medino je svojevrstni dogodek. Izšlo se je srečno brez vsake praske, samo adrenalin je poskočil na najvišjo možno mero, saj je šlo na cm, na slikah je samo približek temu, kar smo mi preživljali.

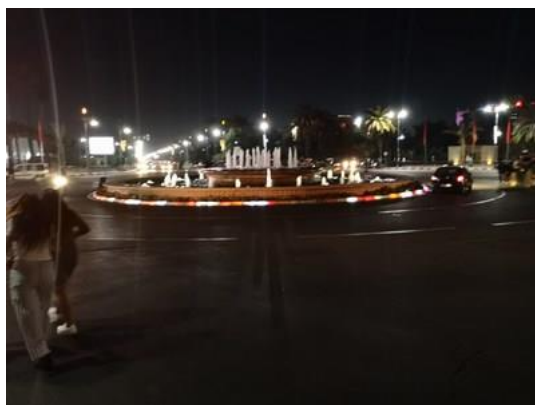
Parkirali smo na velikem parkirnem prostoru pred medino, kjer smo tudi prespali... od tod smo imeli par korakov do medine, katero smo si ogledali popoldan in še zvečer, nekateri z kočijo, nekateri pa kar peš... še dobro da smo šli na večerni ogled, kajti če sam ne bi doživel ne bi verjel da se lahko trg Jemaa-el-Fna tako preobrazi, popoldan prazen, zvečer pa poka po šivih... hrana, pijača, glasba, skratka glavnina se dogaja na tem trgu in obrobnih lokalih.

Marakeš je eno od štirih kraljevskih mest v veliki oazi ob severnem vznožju Visokega Atlasa, prestolnica vladarskih rodbin Almoravidov in Almohadov. S 16 km dolgim in 6–9 m visokim obzidjem obdano staro mesto (medina; del svetovne dedišine UNESCO-a), znotraj njega veliki trg Djemaa al-Fna, mošeja Koutoubia s 77 m visokim minaretom (1153), verska šola Ali ben Youssef (1565) z mošejo, mošeja Ben Salah (1318-21), palača El Bahia (1894-1900) in slikovite trgovske ulice (suki). V južnem delu mesta Mansourjeva mošeja (1190), ob njej grobnice vladarske rodbine Saaditov (1590-1600). Muzej maroške umetnosti in obrti. Podobno kot številna maroška mesta, Marakeš obsega staro utrjeno mesto, opremljeno s prodajalci in njihovimi stojnicami (medino), obrobljeno s sodobnimi soseskami, med katerimi je najpomembnejši Gueliz . Danes je to eno izmed najbolj obremenjenih mest v Afriki in služi kot glavno gospodarsko središče in turistična destinacija. Turizem močno zagovarja vladajoči maroški monarh Mohamed VI s ciljem podvojiti število turistov, ki obiščejo Maroko na 20 milijonov do leta 2020. Kljub gospodarski recesiji so se razvoj nepremičnin in hotelov v Marakešu v 21. stoletju dramatično povečal. Marakeš je še posebej priljubljen pri Francozih, številne francoske znane osebnosti pa imajo v mestu lastnino. Marakeš ima največji tradicionalni trg (souk) v Maroku, s približno 18 souki, ki prodajajo izdelke, od tradicionalnih berberskih preprog do sodobne potrošniške elektronike. Obrti zaposlujejo velik delež prebivalstva, ki svoje proizvode prodajajo predvsem turistom. Marakeš je eno največjih središč trgovine s prosto živečimi živalmi v severni Afriki, kljub nezakonitosti velikega dela te trgovine. Velik del te trgovine najdemo v medini in sosednjih trgih.

15.2.2019

V jutranjih urah odhod iz mesta Marakeš in vožnja proti vzhodu po zeleni rodovitni pokrajini. V popoldanskem času smo prispeli v kamp ki je bil v bližini slapov Cascade d'Ouzoud. Ogled prelepih slapov, kjer vas lahko peljejo tudi z ladjico na ogled slapov. Ob slapovih so tudi opice katere se mirno nadaljujejo fotografskim objektivom. V kampu smo ostali dva dni ki smo jih izkoristili za ogled slapov in počitek.

16.2.2019

Ogled slapov in okolice, v popoldanskem času smo pekli na žaru jagnjetino in teletino, katero sta častila Jože in Lizika, pekel pa je Sašo... druženje se je zaključilo v večernih urah. Tu smo tudi doživeli pravo maroško poroko oz. bolje rečeno videli smo spreved neveste do ženina z kravo na čelu povorke

17.2.2019

Vožnja po gričevnati in zeleni pokrajini proti mestu Meknes. Na poti je bilo veliko nasadov oliv, katere so tudi obirali. Ustavili smo se ob lokalni pridelovalnici olja, kjer smo nakupili njihovo olivno olje. V popoldanskih urah smo prispeli v Meknes. Parkirali smo zelo blizu medine na parkirnem prostoru, kjer smo tudi prespali. Odpravili smo se na ogled mestne medine, kjer pa je bilo glede na to da je nedelja, velika gneča, množica ljudi v parku, je kar posedala ali poležavala, medina sama pa skoraj neprehodna od gneče. Naslednje jutro smo se odpravili v banko menjat denar in nato ponovno v medino po nakupih. Danes medine ni bilo za prepoznati, saj je bilo dopoldan še prazno in skoraj brez turistov.

Meknes je najmanjše in verjetno najmanj poznano kraljevo mesto od štirih v kraljevini Maroko (Meknes, Rabat, Fez, Marakeš). Meknes je dobil ime iz berberske besede Meknassa, ki je ime plemena, ki je ustanovilo mesto. Najbolj obiskan del mesta je trg El Hedim, kjer se na eni strani začne tamkajšnja živahna medina, ki je od leta 1996 na seznamu svetovne dediščine UNESCO, na drugi strani pa se mogočno v zrak dvigujejo vrata Bab El Mansour, ki jih je zgradil najokrutnejši, a tudi najmogočnejši vladar kraljevine Maroko – Moulay Ismael.

18.2.2019

Odhod iz mesta proti ostankom največjega rimskega mesta v zahodni Afriki. Mesto se imenuje Volubilis. Na poti smo se ustavili v mestu Moulay Idriss Zerhoun in si ga ogledali, midva z Leonom sva imela lokalnega vodiča (šolarja), ki naju je pripeljal na razgledno točko na vrhu hriba. Za prijaznost sva ga nagradila z 10 DH, žogo in zvezkami.

Moulay Idriss ali **Moulay Idriss Zerhoun** je mesto v severnem Maroku, ki se razprostira na dveh hribih ob vznožju gore Zerhoun, sveto mesto Moulay Idriss Zerhoune ima posebno mesto v srcih maroškega ljudstva, pravijo da kdor ga petkrat obhodi ne rabi iti v Meko. Leta 789 je sem prispel Moulay Idriss in s seboj prinesel religijo šiizma ter začel novo dinastijo. Mesto je zgoščeno, njegove ozke ulice pa bodo znane vsakomur, ki je preživel čas v medinah drugih maroških mest. Tik ob glavnem trgu je mavzolej Idris I, sveto mesto, ki je odprto samo za muslimane. Opozoriti je treba tudi na okrogli minaret, edini v Maroku.

Ruševine berberskega in rimskega mesta Volubilis se nahajajo le pet kilometrov stran, katere smo tudi obiskali... v notranjost pa je uspelo priti samo meni (pretihotapil sem se z nemškimi turisti).

Volubilis je deloma izkopano rimsko mesto. Naselje sredi plodne pokrajine so v 3. stoletju pr. n. št. zgradili Feničani, kasnejši Kartažani. V 1. stoletju pr. n. št. se je pod rimsko oblastjo hitro razvijalo in se razširilo na površino kakšnih 40 hektarjev. Mestno obzidje je bilo dolgo 2,6 km. V 2. stoletju n. št. je dobilo več pomembnih javnih zgradb, vključno z baziliko, templjem in slavolokom. Njegovo bogastvo, ki je temeljilo predvsem na oljkarstvu, je spodbudilo gradnjo razkošnih mestnih hiš z bogatimi talnimi mozaiki. Mesto so okoli leta 285 osvojila lokalna berberska plemena in ni nikoli več prišlo pod rimsko oblast. Naseljeno je bilo še najmanj 700 let, sprva kot latinizirana krščanska skupnost, kasneje pa kot muslimansko naselje. V poznem 8. stoletju je postalo sedež Idrisa Ibn Abdalaha, ustanovitelja Idrisidske dinastije, in države Maroko. V 11. stoletju se je prestolnica države preselila v Fes in mesto je opustelo. Večina prebivalcev se je preselila v bližnji Moulay Idriss Zerhoun kakšnih 5 km od Volubilisa. Opuščeno mesto je ostalo skoraj nedotaknjeno do sredine 18. stoletja, ko ga je prizadel močan potres. Po potresu so ga izropali maroški vladarji, ki so potrebovali gradivo za gradnjo Meknesa. Šele v drugi polovici 19. stoletja so ugotovili, da gre za ostanke starodavnega Volubilisa. V obdobju francoske vladavine v Maroku in po njej je bila odkopana približno polovica mesta. Med izkopavanji so odkrili veliko lepih mozaikov,

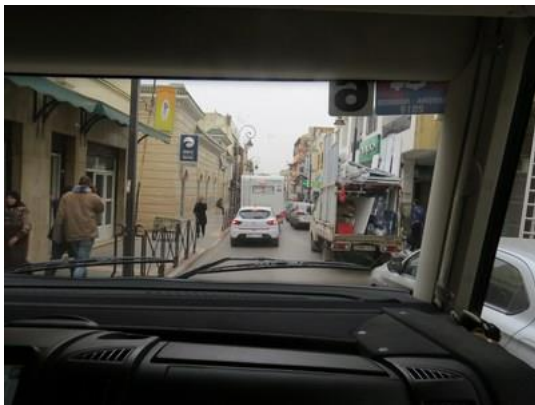
nekaj pomembnih javnih zgradb in hiš premožnih meščanov. Nekaj zgradb so tudi rekonstruirali in obnovili. Ostanke mesta so od leta 1997 na Unescovem seznamu svetovne kulturne dediščine kot "izjemno dobro ohranjen primer velikega rimskega kolonialnega mesta na robu imperija".

Vožnjo smo nato nadaljevali proti mestu Chefchaouen. Na poti nas je ujelo slabo vreme z dežjem in vetrom, zato smo se odločili ustaviti in prespati kar na bencinski črpalki ob poti proti mestu Chefchaouen.

19.2.2019

Dopoldne smo prispeli v mesto Chefchaouen, katerega smo si ogledali in prespali.

Do sedaj sem videl že številna občudovanja vredna mesta, vendar mi je v goratem severnem delu Maroka zastal dih ob prvem pogledu na Chefchaouen v kričeče modri barvi na beli podlagi, obkrožen z zelenjem strmega pobočja. Mesto iz pravljičnice 1001 noči z ohranjeno mavrsko-arabsko arhitekturo v gorovju severnega kraljestva.

Tu sem tudi doživel Maroko malo v drugačni luči... grešnega, kar podobnega Evropi

Chefchaouen so posebej zaznamovali Mavri in Judje, ki so v 15. in 16. stoletju na sever Afrike pribežali iz tedaj zelo razvite Andaluzije. Zaradi njih in trgovske poti iz notranjosti Maroka k 120 kilometrov oddaljenemu Sredozemskemu morju je mesto cvetelo. Konec 17. stoletja se je tu ustavil sam sultan Mulaj Ismail, začetnik vladarske dinastije Alavitov, ki je še dandanes na oblasti. Na prestolu se je obdržal najdlje v kraljevski zgodovini Maroka. Bil je obseden z gradnjo palač, mošej, in to v mavrsko-arabskem slogu, zato je tudi Chefchaouen dobil novo kazbo, dal je obnoviti medino in zgraditi velik zbiralnik vode, potreboval ga je predvsem za napajanje številnih konj, s katerimi se je pripravljel za uspešen napad na пристanišče Tanger, kjer so se razbohotili Angleži. Po drugi strani je slovel kot eden najbolj krutih sultanov, saj so mu pripisali 30.000 ubojev brez žrtev bitk. Umoriti je dal tudi svoje ženske, če mu niso bile dovolj podložne. Nekatere je celo sam zadavil ali jih pustil živeti brez prsi ali oči. Nezaslišana okrutnost! Ga je posnemal Henrik VIII.?

Obstaja več teorij o tem, zakaj so stene pobarvane v modro barvo. Ena od priljubljenih teorij je, da modra odganja komarje, druga pa je, da so Judje uvedli modro, ko so se pobegnili pred Hitlerjem v tridesetih letih. Za modro je rečeno, da simbolizira nebo in morje, in služi kot opomnik za vodenje duhovnega življenja... vendar pa so po mnenju nekaterih domačinov, zidovi morali biti obarvani modro, da bi privabili turiste.

20.2.2019

Po jutranjih opravilih smo nadaljevali pot proti mestu Tetuan, ko se spuščamo proti morju slišimo po CBjki Alfija da se bomo na parkingu zaustavili, kajti dve posadki sta se odločile, da gresta preko Ceute do Gibratarja??? Za nas oz. za mene in večino je bil to šok, saj smo bili dogovorjeni da smo da zadnjega skupaj in gredo nato štiri posadke do Gibratarja, mi pa proti Genovi... šok je bil še toliko večji ker je Alfijo imel naslednji dan 60. rojstni dan. Po slovesu se mi odpeljemo proti Martilu in se namestimo v kamp, ter se ob AD družimo, nekateri pa se odpravijo na ogled po mestu.

Zvečer nas je nekaj posadk napihnilo rokavice kot balone (balonov nismo imeli), napisali na njih 60, ter iz mimoze spletli dolgi venček, midva z Anjo pa sva to zgodaj zjutraj obesila na Alfijev AD.

21.2.2019

Zjutraj ko se je Alfijo prebudil, smo mu voščili, on pa nas je pogostil z pecivom in pijačo.

Po pogostitvi smo se odpravili v mesto, kjer je Alfijo v kafiču častil kavico.

Ker je Alfijo sam, brez ženske pomoči, so se ženske dogovorile da mu organizirajo pogostitev za njegovo praznovanje... rečeno storjeno, za kosilo so pripravile pasulj z kranjsko klobaso, ob 16 uri pa smo imeli narezke, Alfijo pa je pripravil pijačo, na koncu je dobil še dve torti, tako kot se za slavljenca spodobi. Ker smo bili z petjem in govorjenjem kar glasni, smo bili zanimivi za ostale goste kampa, kateri prišli gledat kaj se dogaja. Slavlje se je zavleklo pozno v noč.

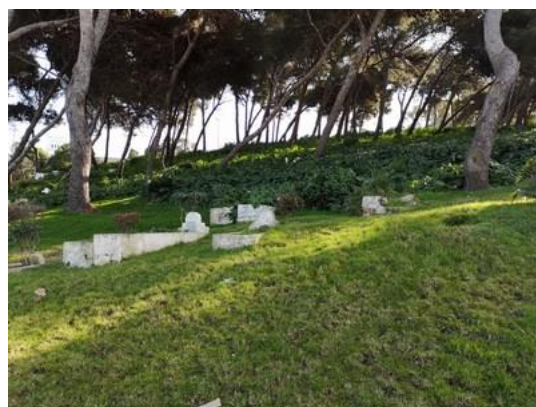

22.2.2019

Ob 9h smo se po morski strani odpeljali proti Tangerju. Kamp Miramonte je na vzpetini, zato smo peljali v kamp eden po eden. Ko smo se namestili in najedli smo se odpravili v mesto, kjer sta dve posadki kupila karte za trajekt do Gibratarja, nato pa smo se sprehodili skozi medino.

23.2.2019

Z Alfijom sva dopoldan odšla v mestu k brivcu, jaz sem si obril še glavo

Ob 12 uri sva se z Alfijem in Anjo odpeljali v trgovski center Marijane nabavit hrano za poslovilno kosilo, katero je častil Alfijo. Nabavili smo pečene piščance, sir in zelenjavo. Popoldan ob 16 uri smo se dobili na terasi, kjer smo jedli, pili in se pogovarjali o svojih vtisih na potovanje po Maroku.

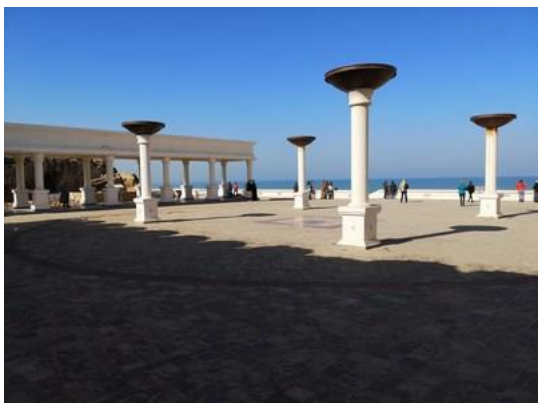

24.2.2019

Zjutraj smo naredili premik do kampa Achakar, kateri pa je bil zapuščen in namenjen le še plačljivemu parkiranju... Alfijo se je dogovoril, da bomo lahko proti plačilu tu tudi prespali. Takoj zraven je jama Herkula, katero smo si ogledali, sončni zahod viden iz jame pa je bil nekaj posebnega.

Jama Herkules je arheološki jamski kompleks, ki se nahaja v Cape Spartel, Maroko. Nahaja se 14 kilometrov zahodno od Tangierja, in je priljubljena turistična atrakcija. Jama ima dve odprtini, eno za morje in eno za kopno. Odpiranje morja je znano kot "Zemljevid Afrike". Menijo, da so Feničani ustvarili morskodoprtno, ki je v obliki Afrike, ko jo gledamo iz morja. Obstaja tudi nekaj oznak na steni v obliki oči, ki naj bi jih naredili Feničani, ki tvorijo zemljevid lokalnega območja. Sama jama je deloma naravna in deloma umetna. Del, ki ga je ustvaril človek, so berberski ljudje uporabili za rezanje kamnitih koles in za izdelavo mlinskih kamnov, s čimer so jamo znatno razširili.

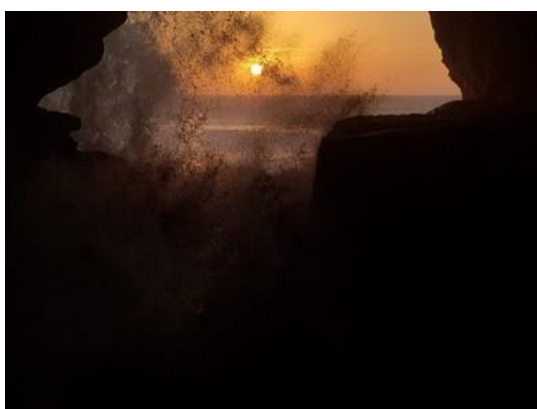
Po ogledu jame, smo se družili ob AD in po kosilu odšli na daljši sprehod po bližnji okolici,

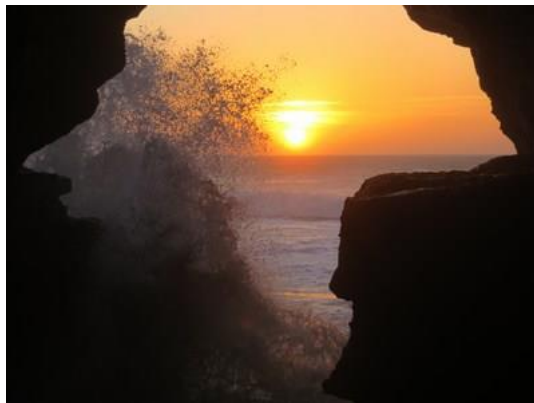

Proti večeru pa smo se nekateri odpravili na slikanje sončnega zahoda.

25.2.2019

Danes zjutraj smo se poslovili od dveh posadk, katere sta šli do Gibraltarja, ostali pa smo se premaknili do Tanger med., saj imamo ob 23 uri odhod trajekta v Genovo. Na sami poti do pristanišča smo imeli kar veliki veter, da smo že mislili da ne bomo izpluli, vendar se je veter ko smo prispeli do pristanišča umiril.

Anja je imela še zadnje priprave za pripravo hrane namenjeno za skupno kosilo na ladji.

Na trajekt smo se vkrcali ob 22 uri, kjer smo vsi utrujeni legli k počitku.

26.2.2019

Danes smo se dogovorili da imamo ob 13.30 uri skupno kosilo... poiskali smo prostor kjer bomo lahko jedli, Renata in Anja pa sta poskrbeli za hrano, moški del pa za pijačo. Bilo je kar pestro, pri pijači mislim (je bilo potrebno porabiti zaloge), tako da so eni kar omagali, midva z Tomom pa sva še nadaljevala v restavraciji do poznih nočnih ur.

27.2.2019

Dan smo preživljali po kabinah in ladji, zvečer pa so ženske prinesle jedajočo, moški pijačo in smo v salonu ob mrkih obrazih gostov nazdravljali zadnjemu skupnemu večeru.

28.2.2019

Ob 7.30 uri smo odšli do avtodomov, saj je ladja že pristala, opravili carinske formalnosti in se odpeljali proti Sloveniji.

Miha Pipp & Jože Murn

Koordinate:

Rabat; parking S34.02795 ; Z 6.83244

kamp pod Rabatom; Palma S33.9300 ; Z6.95370

Larache; kamp S35.16174 ; Z6.14237

Casablanka; parking med bloki 200metrov od mošeje S33.60284;Z7.64092

El.Jadida; kamp S33.24105; Z8.48743

Agadir; kamp S30.42441;Z9.60830

Sidi Ifni; kamp S29.38226;Z10.17587

Quarzazate; kamp S30.92343;Z6.88733

Merzuga kamp; S31.09065;Z4.00433

Kanjon Boumaline Dades; kamp S31.44937 Z5.97067

Marakeš; parking S31.62400 Z7.99608

Volubilis; parking S34.07118 , Z5.55244

Chefchaouen; kamp S35.17593 Z5.266683

Martil; kamp S35.62892 Z5.27775

Tanger; kamp S35.79142 Z5.83259